ORIENTĂRI

ORIENTAREA (UE) 2017/697 A BĂNCII CENTRALE EUROPENE

din 4 aprilie 2017

privind exercitarea opțiunilor și marjelor de apreciere prevăzute în dreptul Uniunii de către autoritățile naționale competente în legătură cu instituțiile mai puțin semnificative (BCE/2017/9)

CONSILIUL GUVERNATORILOR BĂNCII CENTRALE EUROPENE,

având în vedere Tratatul privind funcționarea Uniunii Europene,

având în vedere Regulamentul (UE) nr. 1024/2013 al Consiliului din 15 octombrie 2013 de conferire a unor atribuții specifice Băncii Centrale Europene în ceea ce privește politicile legate de supravegherea prudențială a instituțiilor de credit ([1]), în special articolul 6 alineatul (1) și articolul 6 alineatul (5) literele (a) și (c),

întrucât:

(1) Banca Centrală Europeană (BCE) este responsabilă de funcționarea eficace și coerentă a Mecanismului unic de supraveghere (MUS). Aceasta monitorizează funcționarea sistemului cu scopul de a asigura aplicarea consecventă a unor standarde înalte de supraveghere și consecvența rezultatelor supravegherii în cadrul statelor membre participante. BCE poate emite orientări pentru autoritățile naționale competente (ANC), în conformitate cu care ANC trebuie să desfășoare atribuțiile de supraveghere și trebuie să adopte decizii în materie de supraveghere.

(2) BCE trebuie să asigure aplicarea consecventă a cerințelor prudențiale pentru instituțiile de credit din statele membre participante, în temeiul Regulamentului (UE) nr. 1024/2013 și al Regulamentului (UE) nr. 468/2014 al Băncii Centrale Europene (BCE/2014/17) ([2]).

(3) Ca autoritate competentă în acest sens în temeiul Regulamentului (UE) nr. 1024/2013, BCE a exercitat o serie de opțiuni și marje de apreciere prevăzute în dreptul Uniunii în temeiul Regulamentului (UE) 2016/445 al Băncii Centrale Europene (BCE/2016/4) ([3]) pentru instituțiile de credit care sunt clasificate ca semnificative.

(4) Deși ANC sunt în primul rând responsabile de exercitarea opțiunilor și marjelor de apreciere relevante în legătură cu instituțiile mai puțin semnificative, rolul general în materie de monitorizare al BCE în cadrul MUS îi permite să promoveze exercitarea consecventă a opțiunilor și marjelor de apreciere în legătură atât cu instituțiile semnificative, cât și cu cele mai puțin semnificative, după caz. Aceasta asigură (a) punerea în aplicare în mod coerent și eficace a supravegherii prudențiale a tuturor instituțiilor de credit din statele membre participante; (b) aplicarea consecventă a cadrului unic de reglementare pentru serviciile financiare în cazul tuturor instituțiilor de credit din statele membre participante; și (c) faptul că toate instituțiile de credit sunt supuse unei supravegheri de cea mai bună calitate.

(5) Pentru a stabili un echilibru între, pe de o parte, necesitatea aplicării consecvente a standardelor de supraveghere între instituțiile semnificative și instituțiile mai puțin semnificative și, pe de altă parte, aplicarea principiului proporționalității, BCE a identificat, dintre opțiunile și marjele de apreciere pe care aceasta le-a exercitat în Regulamentul (UE) 2016/445 (BCE/2016/4), anumite opțiuni și marje de apreciere pe care ANC ar trebui să le exercite în același mod în cadrul supravegherii instituțiilor mai puțin semnificative.

([1]) JO L 287, 29.10.2013, p. 63.
([2]) Regulamentul (UE) nr. 468/2014 al Băncii Centrale Europene din 16 aprilie 2014 de instituire a cadrului de cooperare la nivelul Mecanismului unic de supraveghere între Banca Centrală Europeană și autoritățile naționale competente și cu autoritățile naționale desemnate (Regulamentul-cadru privind MUS) (BCE/2014/17) (JO L 141, 14.5.2014, p. 1).
([3]) Regulamentul (UE) 2016/445 al Băncii Centrale Europene din 14 martie 2016 privind exercitarea opțiunilor și marjelor de apreciere prevăzute în dreptul Uniunii (BCE/2016/4) (JO L 78, 24.3.2016, p. 60).

(6) Opțiunile și marjele de apreciere acordate autorităților competente în legătură cu fondurile proprii și cerințele de capital în conformitate cu articolul 89 alineatul (3), cu articolul 178 alineatul (1) litera (b) și cu articolul 282 alineatul (6) din Regulamentul (UE) nr. 575/2013 al Parlamentului European și al Consiliului ([1]), precum și cu dispozițiile tranzitorii prevăzute la articolul 471 alineatul (1) și la articolul 478 alineatul (3) literele (a) și (b) din același regulament, au un impact asupra nivelului și calității fondurilor proprii reglementate și asupra ratelor fondurilor proprii ale instituțiilor mai puțin semnificative. Aplicarea prudentă și consecventă a acestor opțiuni și marje de apreciere este necesară din mai multe motive. Aceasta va asigura (a) abordarea adecvată a riscurilor legate de deținerile calificate din afara sectorului financiar; (b) faptul că definirea nerambursării este utilizată în mod consecvent în legătură cu adecvarea și comparabilitatea cerințelor de fonduri proprii; și (c) calcularea în mod prudent a cerințelor de fonduri proprii pentru tranzacțiile cu profil de risc neliniar sau pentru segmentele de plată și tranzacțiile care au ca suport instrumente de natura datoriei, pentru care instituția nu poate determina delta sau durata modificată. Aplicarea armonizată a dispozițiilor tranzitorii legate de deducerea deținerilor de capital în societățile de asigurare și a creanțelor privind impozitul amânat va asigura punerea în aplicare de către toate instituțiile de credit din statele membre participante, într-un interval de timp adecvat, a definiției mai riguroase a capitalului reglementat introduse prin Regulamentul (UE) nr. 575/2013.

(7) Opțiunile și marjele de apreciere în legătură cu exceptarea expunerilor de la aplicarea limitelor expunerilor mari prevăzute la articolul 395 alineatul (1) din Regulamentul (UE) nr. 575/2013 ar trebui să fie aplicate în mod consecvent atât în cazul instituțiilor semnificative, cât și al instituțiilor mai puțin semnificative, pentru a se institui condiții de concurență echitabile pentru instituțiile de credit din statele membre participante, pentru a se limita riscurile de concentrare rezultate din expuneri specifice și pentru a se asigura aplicarea în cadrul MUS a aceloraşi standarde minime de evaluare a îndeplinirii condițiilor prevăzute la articolul 400 alineatul (3) din același regulament. În special, ar trebui să se limiteze riscurile de concentrare rezultate din obligațiunile garantate care intră sub incidența dispozițiilor articolului 129 alineatele (1), (3) și (6) din Regulamentul (UE) nr. 575/2013, precum și din expunerile față de sau garantate de administrațiile regionale sau de autoritățile locale ale statelor membre, în cazul în care acestor creanțe li s-ar atribui o pondere de risc de 20 %, în conformitate cu partea a treia titlul II capitolul 2 din Regulamentul (UE) nr. 575/2013. În cazul expunerilor intragrup, inclusiv participațiile sau alte tipuri de deținere, este necesar să se asigure că decizia de exceptare totală a acestor expuneri de la aplicarea limitelor expunerilor mari se bazează pe o evaluare detaliată, astfel cum se prevede în anexa I la Regulamentul (UE) 2016/445 (BCE/2016/4). În cazul evaluării măsurii în care o expunere, inclusiv participațiile sau alte tipuri de deținere, față de instituții de credit regionale sau centrale cu care instituția de credit este asociată în cadrul unei rețele, în conformitate cu dispozițiile legale sau statutare, și care sunt responsabile, în temeiul dispozițiilor respective, de operațiunile de compensare în numerar din cadrul rețelei respective, îndeplinește condițiile de acordare a unei exceptări de la limitele expunerilor mari prevăzute în anexa II la Regulamentul (UE) 2016/445 (BCE/2016/4), se justifică aplicarea unor criterii comune. Această aplicare ar trebui să asigure că instituțiile semnificative și instituțiile mai puțin semnificative asociate în cadrul aceleiași rețele beneficiază de un tratament consecvent. Exercitarea, în conformitate cu prezenta orientare, a opțiunii prevăzute la articolul 400 alineatul (2) din Regulamentul (UE) nr. 575/2013 ar trebui să fie aplicabilă numai în cazul în care statul membru relevant nu a exercitat opțiunea prevăzută la articolul 493 alineatul (3) din Regulamentul (UE) nr. 575/2013.

(8) În vederea asigurării unui tratament identic al instituțiilor de credit din cadrul aceleiași scheme de garantare a depozitelor (SGD), opțiunile și marjele de apreciere acordate autorităților competente în temeiul articolului 24 alineatele (4) și (5) din Regulamentul delegat (UE) 2015/61 al Comisiei ([2]) pentru calcularea ieșirilor aferente depozitelor retail stabile acoperite de o SGD în scopul calculării cerințelor de acoperire a necesarului de lichiditate ar trebui să fie exercitate în mod consecvent în cazul instituțiilor semnificative și al instituțiilor mai puțin semnificative,

ADOPTĂ PREZENTA ORIENTARE:

CAPITOLUL I

DISPOZIȚII GENERALE

Articolul 1

Obiect și domeniu de aplicare

Prezenta orientare precizează anumite opțiuni și marje de apreciere de aplicabilitate generală conferite autorităților competente în temeiul dreptului Uniunii privind cerințele prudențiale, a căror exercitare de către ANC în raport cu instituțiile mai puțin semnificative este aliniată pe deplin cu exercitarea de către BCE a opțiunilor și marjelor de apreciere relevante prevăzute de Regulamentul (UE) 2016/445 (BCE/2016/4).

([1]) Regulamentul (UE) nr. 575/2013 al Parlamentului European și al Consiliului din 26 iunie 2013 privind cerințele prudențiale pentru instituțiile de credit și firmele de investiții și de modificare a Regulamentului (UE) nr. 648/2012 (JO L 176, 27.6.2013, p. 1).

([2]) Regulamentul delegat (UE) 2015/61 al Comisiei din 10 octombrie 2014 de completare a Regulamentului (UE) nr. 575/2013 al Parlamentului European și al Consiliului în ceea ce privește cerința de acoperire a necesarului de lichiditate pentru instituțiile de credit (JO L 11, 17.1.2015, p. 1).

Articolul 2

Definiții

În sensul prezentei orientări, se aplică definițiile prevăzute la articolul 4 din Regulamentul (UE) nr. 575/2013, la articolul 2 din Regulamentul (UE) nr. 1024/2013, la articolul 2 din Regulamentul (UE) nr. 468/2014 (BCE/2014/17) și la articolul 3 din Regulamentul delegat (UE) 2015/61.

CAPITOLUL II

EXERCITAREA OPȚIUNILOR ȘI MARJELOR DE APRECIERE ÎN LEGĂTURĂ CU INSTITUȚIILE MAI PUȚIN SEMNIFICATIVE CARE NECESITĂ ALINIEREA DEPLINĂ CU LEGISLAȚIA APLICABILĂ INSTITUȚIILOR SEMNIFICATIVE

SECȚIUNEA I

Fonduri proprii

Articolul 3

Articolul 89 alineatul (3) din Regulamentul (UE) nr. 575/2013: ponderarea la riscuri și interzicerea deținerilor calificate din afara sectorului financiar

Fără a aduce atingere articolului 90 din Regulamentul (UE) nr. 575/2013 și în scopul calculării cerințelor de capital în conformitate cu partea a treia din Regulamentul (UE) nr. 575/2013, ANC impun instituțiilor mai puțin semnificative să aplice o pondere de risc de 1 250 % pentru cea mai mare dintre următoarele:

(a) valoarea deținerilor calificate în întreprinderile menționate la articolul 89 alineatul (1) din Regulamentul (UE) nr. 575/2013 care depășește 15 % din capitalul eligibil al instituției de credit; și

(b) valoarea totală a deținerilor calificate în întreprinderile menționate la articolul 89 alineatul (2) din Regulamentul (UE) nr. 575/2013 care depășește 60 % din capitalul eligibil al instituției de credit.

SECȚIUNEA II

Cerințe de capital

Articolul 4

Articolul 178 alineatul (1) litera (b) din Regulamentul (UE) nr. 575/2013: debitorul aflat în stare de nerambursare

ANC impun instituțiilor mai puțin semnificative să aplice standardul „întârziere la plată de peste 90 de zile” pentru categoriile de expuneri prevăzute la articolul 178 alineatul (1) litera (b) din Regulamentul (UE) nr. 575/2013.

Articolul 5

Articolul 282 alineatul (6) din Regulamentul (UE) nr. 575/2013: seturi de acoperire a riscului

Pentru tranzacțiile menționate la articolul 282 alineatul (6) din Regulamentul (UE) nr. 575/2013, ANC impun instituțiilor mai puțin semnificative să utilizeze metoda marcării la piață stabilită la articolul 274 din Regulamentul (UE) nr. 575/2013.

SECȚIUNEA III

Expuneri mari

Articolul 6

Articolul 400 alineatul (2) din Regulamentul (UE) nr. 575/2013: excepțări

ANC exercită opțiunea cu privire la excepțări prevăzută la articolul 400 alineatul (2) din Regulamentul (UE) nr. 575/2013 în legătură cu instituțiile mai puțin semnificative în conformitate cu prezentul articol și cu anexa.

(a) Expunerile enumerate la articolul 400 alineatul (2) litera (a) din Regulamentul (UE) nr. 575/2013 sunt exceptate de la aplicarea articolului 395 alineatul (1) din acest regulament pentru 80 % din valoarea nominală a obligațiunilor garantate, dacă sunt îndeplinite condițiile stabilite la articolul 400 alineatul (3) din acest regulament.

(b) Expunerile enumerate la articolul 400 alineatul (2) litera (b) din Regulamentul (UE) nr. 575/2013 sunt exceptate de la aplicarea articolului 395 alineatul (1) din acest regulament pentru 80 % din valoarea expunerii acestora, dacă sunt îndeplinite condițiile stabilite la articolul 400 alineatul (3) din acest regulament.

(c) Expunerile enumerate la articolul 400 alineatul (2) litera (d) din Regulamentul (UE) nr. 575/2013 sunt exceptate în întregime de la aplicarea articolului 395 alineatul (1) din acest regulament, dacă sunt îndeplinite condițiile stabilite la articolul 400 alineatul (3) din acest regulament, astfel cum sunt detaliate în anexa la prezenta orientare.

(d) Expunerile enumerate la articolul 400 alineatul (2) literele (e)-(k) din Regulamentul (UE) nr. 575/2013 sunt exceptate în întregime sau, în cazul articolului 400 alineatul (2) litera (i), sunt exceptate până la valoarea maximă permisă de la aplicarea articolului 395 alineatul (1) din acest regulament, dacă sunt îndeplinite condițiile stabilite la articolul 400 alineatul (3) din acest regulament.

(e) ANC impun instituțiilor mai puțin semnificative să evalueze dacă sunt îndeplinite condițiile prevăzute la articolul 400 alineatul (3) din Regulamentul (UE) nr. 575/2013, precum și în anexa la prezenta orientare, aplicabile expunerii respective. ANC poate verifica în orice moment această evaluare și poate solicita instituțiilor mai puțin semnificative să depună documentația prevăzută în anexă în acest scop.

(f) Prezentul articol se aplică doar în cazurile în care statul membru relevant nu a exercitat opțiunea prevăzută la articolul 493 alineatul (3) din Regulamentul (UE) nr. 575/2013 pentru a acorda o exceptare totală sau parțială de la expunerea respectivă.

SECȚIUNEA IV

Lichiditate

Articolul 7

Articolul 24 alineatele (4) și (5) din Regulamentul delegat (UE) 2015/61: ieșiri aferente depozitelor retail stabile

ANC impun instituțiilor mai puțin semnificative să înmulțească cu 3 % valoarea depozitelor retail stabile acoperite de o schemă de garantare a depozitelor, astfel cum se menționează la articolul 24 alineatul (4) din Regulamentul delegat (UE) 2015/61, cu condiția ca în prealabil Comisia să își fi dat aprobarea în conformitate cu articolul 24 alineatul (5) din acest regulament delegat, prin care să fi confirmat îndeplinirea tuturor condițiilor din articolul 24 alineatul (4).

SECȚIUNEA V

Dispoziții tranzitorii ale Regulamentului (UE) nr. 575/2013

Articolul 8

Articolul 471 alineatul (1) din Regulamentul (UE) nr. 575/2013: exceptarea de la deducerea din elementele de fonduri proprii de nivel 1 de bază a deținerilor de capital în societățile de asigurare

(1) În perioada 1 ianuarie 2018-31 decembrie 2018, ANC pot permite instituțiilor mai puțin semnificative să nu deducă deținerile de capital în societățile de asigurări, societățile de reasigurări și holdingurile de asigurare din elementele de fonduri proprii de nivel 1 de bază în conformitate cu articolul 471 alineatul (1) din Regulamentul (UE) nr. 575/2013.

(2) De la 1 ianuarie 2019, ANC impun instituțiilor mai puțin semnificative să deducă deținerile de capital în societățile de asigurări, societățile de reasigurări și holdingurile de asigurare din elementele de fonduri proprii de nivel 1 de bază.

(3) Prezentul articol se aplică fără a aduce atingere deciziilor luate de ANC în temeiul articolului 49 alineatul (1) din Regulamentul (UE) nr. 575/2013.

Articolul 9

Articolul 478 alineatul (3) literele (a) și (b) din Regulamentul (UE) nr. 575/2013: procente aplicabile deducerii investițiilor semnificative în entități din sectorul financiar și a creanțelor privind impozitul amânat care se bazează pe profitabilitatea viitoare din elementele de fonduri proprii de nivel 1 de bază

ANC exercită opțiunea cu privire la procentele aplicabile deducerii investițiilor semnificative în entități din sectorul financiar și a creanțelor privind impozitul amânat care se bazează pe profitabilitatea viitoare din elementele de fonduri proprii de nivel 1 de bază prevăzută la articolul 478 alineatul (3) literele (a) și (b) din Regulamentul (UE) nr. 575/2013 după cum urmează:

(a) În sensul articolului 478 alineatul (1) din Regulamentul (UE) nr. 575/2013, procentul aplicabil în sensul articolului 469 alineatul (1) literele (a) și (c) din acest regulament este de 100 % de la 1 ianuarie 2018.

(b) În sensul articolului 478 alineatul (2) din Regulamentul (UE) nr. 575/2013, procentul aplicabil este de 100 % de la 1 ianuarie 2018.

(c) Prin derogare de la litera (b), atunci când, în conformitate cu articolul 478 alineatul (2) din Regulamentul (UE) nr. 575/2013, dreptul național prevede o perioadă de eliminare treptată de 10 ani, procentul aplicabil este:

(i) 80 % în perioada 1 ianuarie 2018-31 decembrie 2018; și

(ii) 100 % de la 1 ianuarie 2019.

(d) ANC nu aplică literele (b) și (c) instituțiilor mai puțin semnificative care, la data la care prezenta orientare începe să producă efecte, fac obiectul unor planuri de restructurare aprobate de Comisie.

(e) Atunci când o instituție de credit care face obiectul literei (d) este achiziționată de altă instituție de credit sau fuzionează cu aceasta în timp ce planul de restructurare este încă aplicabil fără modificări referitoare la tratamentul prudențial al creanțelor privind impozitul amânat, ANC aplică excepția de la litera (d) instituției de credit care efectuează achiziția, instituției de credit noi care rezultă din fuziune sau instituției de credit care încorporează instituția de credit originală în aceeași măsură în care se aplică instituției de credit care a fost supusă achiziționării, fuzionării sau încorporării.

(f) În cazul unei creșteri neprevăzute a impactului deducerilor prevăzute la literele (b) și (c), pe care ANC o evaluează ca semnificativă, instituțiilor mai puțin semnificative li se permite să nu aplice literele (b) sau (c).

(g) Atunci când nu se aplică literele (b) și (c), ANC impun instituțiilor mai puțin semnificative să aplice dispozițiile legale naționale.

Prezentul articol nu aduce atingere legislației naționale existente anterior datei la care prezenta orientare începe să producă efecte, cu condiția ca această legislație să stabilească procente mai ridicate decât cele prevăzute la literele (a)-(c).

CAPITOLUL III

DISPOZIȚII FINALE

Articolul 10

Producerea de efecte și punerea în aplicare

(1) Prezenta orientare produce efecte din ziua următoare datei publicării în *Jurnalul Oficial al Uniunii Europene*.

(2) ANC respectă prezenta orientare de la 1 ianuarie 2018, cu excepția articolului 7, pe care îl respectă de la 1 ianuarie 2019.

Articolul 11

Destinatari

Prezenta orientare se adresează ANC ale statelor membre participante.

Adoptată la Frankfurt pe Main, 4 aprilie 2017.

Pentru Consiliul guvernatorilor BCE

Președintele BCE

Mario DRAGHI

ANEXĂ

Condiții pentru evaluarea unei exceptări de la limita expunerilor mari, în conformitate cu articolul 400 alineatul (2) litera (d) din Regulamentul (UE) nr. 575/2013 și articolul 6 litera (c) din prezenta orientare

(1) ANC impun instituțiilor mai puțin semnificative să ia în considerare următoarele criterii atunci când evaluează dacă o expunere menționată la articolul 400 alineatul (2) litera (d) din Regulamentul (UE) nr. 575/2013 îndeplinește condițiile pentru o exceptare de la limita expunerilor mari, în conformitate cu articolul 400 alineatul (3) din Regulamentul (UE) nr. 575/2013.

(a) În scopul evaluării măsurii în care natura specifică a expunerii, a organului regional sau central sau a relației dintre instituția de credit și organul regional sau central elimină sau reduce riscul expunerii, astfel cum se prevede la articolul 400 alineatul (3) litera (a) din Regulamentul (UE) nr. 575/2013, instituțiile mai puțin semnificative trebuie să ia în considerare dacă:

(i) există orice obstacole majore de natură juridică sau practică actuale sau anticipate care ar împiedica rambursarea în termen de către contraparte a expunerii către instituția de credit, altfel decât în cazul unei situații de redresare sau rezoluție, atunci când trebuie puse în aplicare restricțiile stabilite în Directiva 2014/59/UE a Parlamentului European și a Consiliului ([1]);

(ii) expunerile propuse corespund activităților comerciale obișnuite și modelului de afaceri al instituției de credit sau sunt justificate de structura de finanțare a rețelei;

(iii) procesul prin care se ia o decizie de aprobare a unei expuneri față de organul central al instituției de credit și procesul de monitorizare și reexaminare aplicabil acestor expuneri, la nivel individual și la nivel consolidat, acolo unde este cazul, sunt similare celor aplicate creditelor către terți;

(iv) procedurile de gestionare a riscurilor, sistemul informatic și raportarea internă ale instituției de credit îi permit acesteia să verifice în mod permanent și să se asigure că expunerile mari față de organul său regional sau central sunt compatibile cu strategia sa de risc.

(b) În scopul evaluării măsurii în care orice risc de concentrare rezidual poate fi rezolvat prin alte mijloace la fel de eficace, cum ar fi cadrul de administrare, procesele și mecanismele prevăzute la articolul 81 din Directiva 2013/36/UE a Parlamentului European și a Consiliului ([2]), astfel cum se prevede la articolul 400 alineatul (3) litera (b) din Regulamentul (UE) nr. 575/2013, instituțiile mai puțin semnificative trebuie să ia în considerare dacă:

(i) instituția de credit deține procese, proceduri și mecanisme de control robuste pentru a se asigura că utilizarea exceptării nu va duce la un risc de concentrare care se situează în afara strategiei sale de risc;

(ii) instituția de credit a luat în considerare în mod oficial riscul de concentrare care decurge din expunerile față de organul său regional sau central ca parte a cadrului său general de evaluare a riscurilor;

(iii) instituția de credit are un cadru de control al riscurilor care monitorizează în mod adecvat expunerile propuse;

(iv) riscul de concentrare rezultat a fost sau va fi identificat în mod clar în procesul de evaluare a adecvării capitalului intern (ICAAP) al instituției de credit și va fi gestionat în mod activ. Cadrul de administrare, procesele și mecanismele de gestionare a riscului de concentrare vor fi evaluate în procesul de supraveghere și evaluare.

(2) În plus față de condițiile stabilite la alineatul (1), ANC impun instituțiilor mai puțin semnificative să ia în considerare, în scopul evaluării măsurii în care organul regional sau central cu care este asociată în cadrul unei rețele instituția de credit este responsabil de operațiunile de compensare în numerar, astfel cum se prevede la articolul 400 alineatul (2) litera (d) din Regulamentul (UE) nr. 575/2013, dacă statutul sau actul de constituire al organului central sau regional conține în mod explicit astfel de responsabilități, inclusiv următoarele, fără a se limita la acestea:

(a) finanțare de piață pentru întreaga rețea;

([1]) Directiva 2014/59/UE a Parlamentului European și a Consiliului din 15 mai 2014 de instituire a unui cadru pentru redresarea și rezoluția instituțiilor de credit și a firmelor de investiții și de modificare a Directivei 82/891/CEE a Consiliului și a Directivelor 2001/24/CE, 2002/47/CE, 2004/25/CE, 2005/56/CE, 2007/36/CE, 2011/35/UE, 2012/30/UE și 2013/36/UE ale Parlamentului European și ale Consiliului, precum și a Regulamentelor (UE) nr. 1093/2010 și (UE) nr. 648/2012 ale Parlamentului European și ale Consiliului (JO L 173, 12.6.2014, p. 190).

([2]) Directiva 2013/36/UE a Parlamentului European și a Consiliului din 26 iunie 2013 cu privire la accesul la activitatea instituțiilor de credit și supravegherea prudențială a instituțiilor de credit și a firmelor de investiții, de modificare a Directivei 2002/87/CE și de abrogare a Directivelor 2006/48/CE și 2006/49/CE (JO L 176, 27.6.2013, p. 338).

(b) compensarea lichidității în cadrul rețelei, în cadrul sferei de aplicare a articolului 10 din Regulamentul (UE) nr. 575/2013;

(c) furnizarea de lichiditate către instituțiile de credit afiliate;

(d) absorbția excesului de lichiditate al instituțiilor de credit afiliate.

(3) În scopul verificării îndeplinirii condițiilor prevăzute la alineatele (1) și (2), ANC pot solicita instituțiilor mai puțin semnificative să depună următoarea documentație:

(a) o scrisoare semnată de reprezentantul legal al instituției de credit, cu aprobarea organului de conducere, potrivit căreia instituția de credit îndeplinește toate condițiile stabilite la articolul 400 alineatul (2) litera (d) și articolul 400 alineatul (3) din Regulamentul (UE) nr. 575/2013 pentru acordarea unei exceptări;

(b) o opinie juridică, emisă fie de un terț extern independent, fie de un departament juridic intern, și aprobată de organul de conducere, care demonstrează că nu există obstacole care ar împiedica rambursarea în termen de către un organ regional sau central a expunerilor către instituția de credit, care decurg fie din reglementările aplicabile, inclusiv reglementările fiscale, fie din acorduri obligatorii din punct de vedere juridic;

(c) o declarație semnată de reprezentantul legal și aprobată de organul de conducere care precizează că:

(i) nu există obstacole practice pentru rambursarea în termen de către un organ regional sau central a expunerilor către instituția de credit;

(ii) expunerile organului regional sau central sunt justificate de structura de finanțare a rețelei;

(iii) procesul prin care se ia o decizie de aprobare a unei expuneri față un organ regional sau central și procesul de monitorizare și reexaminare aplicabil acestor expuneri, la nivel de entitate juridică și la nivel consolidat, sunt similare celor aplicate creditelor către terți;

(iv) riscul de concentrare care decurge din expunerile față de organul regional sau central a fost luat în considerare ca parte a cadrului general de evaluare a riscurilor al instituției de credit;

(d) documentație semnată de reprezentantul legal și aprobată de organul de conducere care atestă că procedurile de evaluare, măsurare și control al riscurilor ale instituției de credit sunt aceleași ca ale organului regional sau central și că procedurile de gestionare a riscurilor, sistemul informatic și raportarea internă ale instituției de credit permit organului de conducere să monitorizeze în mod permanent nivelul expunerii mari și compatibilitatea acesteia cu strategia de risc a instituției de credit la nivel de entitate juridică și la nivel consolidat, după caz, și cu principiile bunei administrări interne a lichidității în cadrul rețelei;

(e) documentație care arată că ICAAP identifică în mod clar riscul de concentrare care decurge din expunerile mari față de organul regional sau central și că acest risc este gestionat în mod activ;

(f) documentație care arată că gestionarea riscului de concentrare corespunde planului de redresare al rețelei.